25/11/2020

“Μας λείπει αυτό το χαμόγελο του Αγίου Στυλιανού”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Το απόγευμα της Τετάρτης, 25 Νοεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό επί τη εορτή του Αγίου Στυλιανού, στον φερώνυμο Ιερό Ναό στην περιοχή Gymea του Σύδνεϋ.

Μετά από την Ακολουθία του Εσπερινού, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Στυλιανού, ενώ παρότρυνε τους πιστούς κατά την αυριανή ημέρα, που είχε τα ονομαστήριά του, να περάσουν από το κοιμητήριο όπου αναπαύεται ο μακαριστός Ιεράρχης, προκειμένου να ανάψουν ένα κερί, να προσκυνήσουν τον τάφο του και να προσευχηθούν καρδιακά για την ανάπαυση της ψυχής του. Εξάλλου, ο ίδιος στις 10.30 το πρωί της Πέμπτης πρόκειται να μεταβεί στο κοιμητήριο Rookwood και να τελέσει Τρισάγιο επί του τάφου του.

Αναφερόμενος στον άμεσο προκάτοχό του, ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο για μια μεγάλη προσωπικότητα, που “σφράγισε” με το πέρασμά της όχι μόνο την Εκκλησία της Αυστραλίας, αλλά και όλη την Ορθοδοξία. “Εγώ δεν τον είχα γνωρίσει προσωπικά, είχαμε αλληλογραφία και είχαμε αλληλοεκτίμηση”, ανέφερε

εισαγωγικά και επισήμανε: “Τη φήμη του Αρχιεπισκόπου Στυλιανού τη γνώριζα, παρότι εγώ δε διακόνησα και δεν πέρασα ποτέ από την Αυστραλία. Ο άνθρωπος αυτός δεν ήταν μια προσωπικότητα για τον τόπο τον οποίο διακόνησε, αλλά ήταν μια προσωπικότητα για όλη την Εκκλησία και για όλη την Ορθοδοξία. Εδώ υπηρέτησε για 44 ολόκληρα χρόνια, δηλαδή για σχεδόν μισό αιώνα. Και, εάν βγάλουμε τον μακαριστό Στυλιανό από την Αυστραλία, δε θα έχουμε τη μισή ιστορία της Αρχιεπισκοπής. Το πρόσωπό του ταυτίζεται με τη μισή ιστορία της Αρχιεπισκοπής μας”.

Νωρίτερα, ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Μακάριος μίλησε στο εκκλησίασμα για τον τιμώμενο Άγιο, τον Άγιο Στυλιανό, περιγράφοντας επιγραμματικά τον βίο του και εστιάζοντας στις αναφορές που τον θέλουν να χαμογελούσε πάντοτε στη ζωή του, και να είχε διατηρηθεί στο πρόσωπό του ένα μεγάλο χαμόγελο, ακόμα και όταν εκοιμήθη. Κάνοντας λόγο για ένα μοναδικό χαρακτηριστικό που διέθετε ο Άγιος, διέκρινε ότι, αντίθετα, στη σημερινή εποχή ο κόσμος δεν έχει αυτό το χαμόγελο. “Μας λείπει αυτό το χαμόγελο του Αγίου Στυλιανού”, ανέφερε χαρακτηριστικά, παρατηρώντας ότι οι εγωισμοί, τα πάθη και η βιασύνη στην εξαγωγή συμπερασμάτων δεν επιτρέπουν στους ανθρώπους, μικρούς και μεγάλους, να βρουν τη χαρά στη ζωή τους και να χαμογελούν. Τη χαρά αυτή τη δίνει μόνο ο Χριστός, επισήμανε με έμφαση, και παρότρυνε τους πιστούς να μη δίνουν αξία στα επουσιώδη, αλλά να αναζητούν το χαμόγελο και να βάλουν τη χαρά στη ζωή τους, εκτιμώντας αυτά τα οποία έχουν και αυτά τα οποία είναι.